

Intervenció de la secretària per a la Unió Europea de la Generalitat i secretària general de REGLEG, Sra. Anna Terrón i Cusí, sobre la Presidència catalana de REGLEG

15 de novembre de 2007

Senyores presidentes, senyors presidents, secretaris d'Estat d'Afers Europeus del Govern d'Espanya i del Govern de Portugal, senyor vicepresident del Govern,

La meva intervenció intentarà fer un balanç no exhaustiu, d'allò que ha estat la Presidència de REGLEG, d'aquelles funcions que ha fet durant aquest any la Presidència.

La presència avui aquí del secretari d'Estat d'Afers Europeus del Govern portuguès, que representa la Presidència del Consell de Ministres, i del secretari d'Estat per a la Unió Europea del Govern espanyol, a qui ja ha agraït la presència el vicepresident de la Generalitat, agraïment al qual em sumo, és una prova que la tasca que s'ha fet durant aquesta Presidència de REGLEG ha volgut estar en molt contacte i molt al dia amb allò que estava succeint en l'àmbit institucional europeu, i no podia ser d'una altra manera.

Catalunya ha ostentat la presidència de REGLEG l'any en què Europa ha reprès finalment el seu ritme. Vam endegar aquesta Presidència conscients de viure temps complicats però, com tots els temps complicats, també interessants.

REGLEG havíem d'encapçalar algunes de les demandes que històricament han tingut les nostres regions en relació a les institucions europees. 2007 ha estat un any marcat per la preparació i la celebració de la Conferència Intergovernamental, que ha pogut tancar aquest Tractat de Reforma. Conseqüentment doncs, com els deia, amb aquest moment i amb les responsabilitats que hem assumit, en nom de la xarxa de regions amb poder legislatiu, hem dut a terme un seguiment exhaustiu dels treballs de la Presidència alemanya, tornaré un moment després a això, i molt estretament de la Presidència portuguesa.

El Comitè de Coordinació de REGLEG ha estat l'encarregat de fer el seguiment d'aquest treball. El Comitè de Coordinació s'ha anat reunint durant l'any de manera periòdica i m'agradaria aprofitar aquest moment per agrair la seva tasca, per agrair les seves funcions i per agrair aquest treball del dia a dia, fet a Brussel·les, fet a cadascuna de les nostres regions, i sense el qual aquesta conferència no tindria sentit. Deixin-me també, no podria ser de cap altra manera, agrair especialment a la gent que m'ha ajudat des del Govern de Catalunya, especialment a la directora de l'oficina a Brussel·les, Mireia Solé, Javier Sánchez, i a la resta de persones que han estat involucrades a les tasques de la Secretaria General de REGLEG.

Dues d'aquestes reunions del Comitè de Coordinació han tingut un caràcter especial. Una, al mes d'abril, coincidint amb la Presidència alemanya, que va tenir lloc a la representació del land de NordRenània-Westfàlia, el ministre per Afers Europeus del qual és avui aquí, per treballar ja amb el govern alemany en relació als escenaris institucionals que es plantejaven i a com es veia la possible reforma de l'aleshores Tractat pel qual s'instituiria una Constitució Europea. I al mes de setembre va haver-hi també un altre Comitè de Coordinació, no a Brussel·les, sinó també amb caràcter especial a Barcelona. Agraeixo l'amplíssima representació de regions que van assistir-hi per començar a treballar en la tasca amb la que culminarà demà aquesta Conferència: l'elaboració de la Declaració de Barcelona.

Vull destacar que, tant a la reunió de Berlín com a la que vam fer a Barcelona, vam poder comptar amb representants dels ministeris d'Exteriors i amb els ministeris d'Afers Europeus dels dos respectius Estats per escoltar com hem fet avui de mans de la Presidència portuguesa, a qui li agraeixo molt la informació que ens ha passat de primera mà informació sobre allò que estava succeint en relació a la reforma del Tractat. No era evident per nosaltres que aquesta reforma acabés a bon port. D'altra banda, per garantir que ho fes, vam fer arribar les nostres reivindicacions obtingudes d'aquesta feina en els darrers anys a la Presidència portuguesa en la persona de José Sócrates, president de torn del Consell. El president Montilla va tenir l'oportunitat de reunir-se amb ell i de fer-li a mans els nostres textos així com el text aprovat en el Comitè de les Regions en la seva resolució sobre el Tractat que, no per casualitat, sinó també fruit de la tasca de totes les nostres regions, coincidia punt per punt amb les nostres posicions. També al passat mes d'octubre el president de la Generalitat va fer a mans la mateixa petició al president Barroso i també ha estat una tasca permanent i habitual del vicepresident de la Generalitat, el senyor Josep-Lluís Carod-Rovira, que avui ens acompanya i que és el responsable últim dels Afers Exteriors de la Generalitat, i de la senyora Roser Clavell, secretària d'Afers Exteriors, que també està aquí amb nosaltres, impulsar aquesta agenda en les relacions bilaterals que han tingut amb totes i cadascuna de les regions i amb els diferents Estats europeus. Jo crec que aquesta tasca conjunta amb el suport de totes les

seves representacions, de tots els seus governs en relació amb els seus Estats membres, i en relació a les institucions europees, fan que avui ens puguem felicitar perquè aquest document del Comitè de les Regions, en el qual havíem inclòs les demandes de REGLEG en relació al Tractat, ha estat plenament incorporat.

Això ens porta a allò que ha estat també una preocupació de la nostra presidència: què més fer amb REGLEG? Preocupació que transmetem a la futura presidència que s'ha d'escollir demà. En aquest sentit, jo penso que té interès recordar que, a petició de molts de vostès i després de la trobada exitosa de Cardiff, hem posat en marxa o hem intentat posar en marxa una nova manera de treballar.

Som regions amb poder legislatiu, en la majoria dels casos gaudim d'àmplia autonomia per desenvolupar competències que tenim atribuïdes, definim i implementem polítiques públiques, alguns de nosaltres, és el nostre cas, implementem i desenvolupem, transposem normativa comunitària de manera directa, i és, per tant, natural que units en una xarxa comuna aspirem a dissenyar una agenda pròpia, a treballar cada vegada millor i de manera innovadora per les nostres reivindicacions, però també per les nostres responsabilitats comunes. Volem fer-ho per desenvolupar, com ha estat tradicionalment objecte de REGLEG, la nostra presència a les institucions europees i també, jo crec que cap al futur, per poder tenir una veu i una acció comuna en relació a les polítiques. Volem participar d'Europa i, com diu moltes vegades el secretari d'Estat i amic Alberto Navarro, "participar és participar a tots els nivells", i crec que així ens ho hem de plantejar. Ell ens diu que la subsidiarietat és un ascensor; va cap avall, però també va cap a dalt. Jo crec que nosaltres ho sabem molt bé i penso que a la nostra agenda és obvi que ha tingut un paper important la reivindicació de la subsidiarietat en el sentit de reivindicar unes competències que moltes vegades no estan clarament garantides, i no ho dic per l'Estat on ens trobem. Però penso que també nosaltres hem de saber reivindicar aquesta subsidiarietat en el sentit d'exigir dels nivells, entre totes les cometes que vostès li vulguin posar, federals, europeus, també europeus, la seva responsabilitat.

El secretari d'Estat Lobo Antunes ens parlava d'immigració. Bé, aquest seria un exemple. Aquesta és clarament una matèria en la qual el nivell més proper ha de poder reivindicar al nivell federal, al nivell europeu, el compliment de les seves funcions perquè, ho vàiem en una trobada fa pocs dies a Canàries, l'incompliment de funcions com el control de fronteres exteriors, o com la legislació comuna per l'acollida en bones condicions de la immigració, fa que les conseqüències en el territori siguin assumides per qui no té la capacitat institucional, com són les col·lectivitats locals, i també les nostres regions, i les regions amb capacitat legislativa. Evidentment, en aquest món cada vegada més global, hi haurà moltes

oportunitats en què la nostra participació i reivindicació de la subsidiarietat serà també en aquest sentit.

Volem fer-ho, com els deia, amb aquesta amplitud d'objectius en l'àmbit comunitari i amb nova metodologia. Després de Cardiff, els deia que se'ns ha demanat sovint a la Secretaria General la possibilitat que REGLEG no consistís només en una trobada anual dels presidents, que té molt sentit, i que s'ha de mantenir i ha de significar l'impuls polític de REGLEG, sinó també, a més del Comitè de Coordinació que s'ocupa dels afers de cada dia, en la relació d'espais on poder treballar en profunditat sobre altres temes que ens ocupen. Ho hem fet, hi ha hagut un grup de treball, precisament sobre això, sobre el futur de REGLEG, i vull agrair al senyor Davies el paper important que ha tingut Gal·les en aquesta tasca, que jo crec que ha partit d'una pregunta en la tradició molt anglosaxona i molt oportuna i és "què passaria si en un futur REGLEG no existís?". Bé, aquesta pregunta, és tot un repte, ens ha fet plantejar moltes qüestions i veure realment quina és la diferència que marca la nostra associació, perquè hem d'existir en un futur. Aquest grup de treball es reunirà d'aquí a molt poca estona.

L'altre grup de treball, que s'ha desenvolupat durant aquest temps, ha estat sobre l'accés al Tribunal de Justícia, que és una de les qüestions institucionals amb les quals ens haurem d'enfrontar molt breument. Segueix una de les principals reivindicacions de REGLEG i hem de veure ara, després del Tractat de Lisboa, com aquest accés al Tribunal el podem posar en marxa amb el Comitè de les Regions, perquè el desplaçament reglamentari d'això no és evident.

S'ha creat també un grup de treball sobre la participació de les Regions amb Poder Legislatiu al grup de treball del Consell de Ministres i als comitès de la Comissió Europea, presidit per Friuli-Venezia-Giulia, a qui també agraeixo molt la seva tasca. Per a nosaltres serà molt interessant. Algunes de les regions aquí presents participen a les reunions del Consell de Ministres, amb el seu Estat, nosaltres ho fem després de signar un acord amb el Govern espanyol farà ja més de dos anys, que hem d'avaluar com funciona, però jo crec que ens podem felicitar tots pel mateix. L'intercanvi de bones pràctiques i de coneixement jo crec que també en aquestes matèries ha de ser objecte de la nostra tasca futura. En aquest format de grup de treball per poder aprofundir més en algunes de les qüestions ens reunirem d'aquí pocs minuts com els deia.

A més a més de tot això, hem mantingut viva allò que ha estat la nostra agenda tradicional, les nostres demandes, no totes assolides en aquest Tractat... i per això, continuarem treballant. També hem aconseguit aprofundir les nostres relacions amb les associacions i entitats amb qui millor treballem. Voldria esmentar especialment la

CALRE i donar la benvinguda a la seva secretària general, i també l'assemblea de poders locals i regionals del Consell d'Europa, presents avui aquí i amb qui hem estat treballant durant aquest any.

A més a més, val la pena fer notar que durant aquest període s'ha constituït l'intergrup de regions amb poder legislatiu del Comitè de les Regions. El seu responsable, el senyor Cauwenberghe ens parlarà d'aquest afer d'aquí a poca estona, després de la reunió dels grups de treball, per tant jo no insistiré ni m'allargaré en aquest tema. I hem mantingut les nostres activitats i diàleg amb el propi Comitè. No cal dir que veiem amb simpatia l'assumpció d'aquí poc de la nova presidència del Comitè en mans del senyor Luc Van den Brande, amic d'aquesta casa i persona que ha tingut molt a veure amb la fundació de REGLEG. Demà podrem agrair al senyor Delebarre la tasca que hem tingut oportunitat de fer amb ell, que penso que és i que ha estat un molt bon president del Comitè de les Regions i, per tant, tampoc diré res més en relació amb aquesta qüestió.

Simplement, senyores i senyors, dir-los que REGLEG ha acompanyat durant aquest any a Catalunya d'una manera més intensa de com ho fa normalment. Esperem haver contribuït una mica a portar a bon port les nostres pretensions, les nostres intencions, que ho són de tots vostès. Penso sincerament que Europa depèn de cadascun de nosaltres. No hi ha una Europa externa a part de les seves parts, Europa som totes les parts que la componen, també les regions, i molt notablement aquelles que tenim capacitat i competències per treballar amb ella i, per descomptat, tots i cadascun de nosaltres i dels seus ciutadans. Si, com deien les persones que m'han precedit en l'ús de la paraula, perquè crec que ha estat un sentiment comú, hem pogut compartir o hem pogut contribuir una mica a l'avenç d'aquesta agenda europea fonamental pel món que ve estarem molt contents. Els hi voldria agrair moltíssim la seva cooperació, el seu treball i l'amistat que hem tingut durant tot aquest any. Gràcies i bona tarda.